

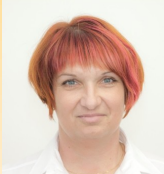
Ohnišťanský zpravodaj

obec.ohnistany@seznam.cz

Obecní noviny

č.26, duben 2016

CO BYCHOM LETOS CHTĚLI....

Máme za sebou první měsíce tohoto roku a tak vás, po zajištění všech nutných legislativních požadavků, odsouhlasení rozpočtu, úspěšně zvládnutému přezkoumání hospodaření obce a dalších spíše papírových aktivitách, chceme seznámit s tím, co nás letos čeká.

Na konci loňského roku jsme odsouhlasili zadání studie na vybudování splaškové kanalizace v obci. Na základě této studie jsme se rozhodli zadat vypracování projektové dokumentace, na kterou budeme žádat o dotaci. Další dotační titul, o který chceme žádat, se týká zateplení a výměny oken v naší mateřské škole. Dále pak podáme žádost o dotaci na opravu hřbitovní zdi. Jak jsem již zmiňovala v předchozích číslech zpravodaje, ne vždy lze ve vypsaných dotačních titulech najít to, co by naše obec potřebovala nebo chtěla, ale pokud je to jen trochu možné, zkoušíme to. V rámci Mikroregionu máme předběžně podán požadavek na dotaci na vybudování chodníku k autobusové zastávce. Ještě bychom letos chtěli zajistit finance na výměnu veřejného osvětlení. A obnovit stromořadí podél Ohnišťanského potoka u hřiště a nádraží.

Nově jsme pro vás zajistili možnost ověřování podpisů a shody dokumentů přímo na našem úřadě.

Rozhodli jsme se, po mnoha letech, obnovit tradici vítání občánků v naší obci. Letošní vítání občánků je naplánováno na 15.5.2016. Rodičům bude zaslána pozvánka.

Věřím, že jste si všimli, že se, díky našemu obecnímu údržbáři, vzhled naší obce mění k lepšímu. Léta neudržovaná místa a přehlížený nepořádek mizí a proměňují se v plochy, za které se nemusíme stydět. Samozřejmě nebudeme pouze kácet a bourat, ale také na těchto místech vysazovat a upravovat. Jen mě mrzí, že na druhé straně začíná přibývat míst, která využívají někteří naši spoluobčané pro parkování (i když před vlastní nemovitostí) a ničí tak obecní pozemky. Věřím, že až to počasí dovolí, budou tyto pozemky uvedeny do původního stavu. A stejně tak, že vlastníci těch pár soukromých pozemků, které již léta nejsou zrovna okrasou obce, promění své sliby v činy a tato místa přinejmenším uklidí.

Na minulém zasedání obecního zastupitelstva jsme řešili otázku „co s požární nádrží, která sáke a neslouží tak svému původnímu účelu“. Uvítáme vaše návrhy.

Přeji vám hezké jaro a věřím, že se sejdeme na mnoha akcích pořádaných našimi spolky, obecním úřadem nebo sportovními utkáních.

Eva Jiříčková

Vzkaz všem !!

Prosím – opětovně – návštěvníky hřbitova, aby uklidili odložené věci za pomníky svých hrobů! Za chvíli se bude sekat tráva a vše, co tam leží v uličkách mé sekačky překáží a mne to zdržuje v práci!

Dále vzkazuji všem pejskařům, kteří venčí své psy na ulici! Noste sebou sáčky a exkrementy po nich odklízejte! Nalepí se mi to do sekačky a na kolečka, a já jsem pak nahozený všude. Takto se to skutečně dělat nemůže ani nesmí!

Ignác Šimurda

P.S.

Musím k tomu dodat, že s tímto problémem bojoval i p. Novotný po celou dobu, kdy veřejné plochy udržoval – podle toho vidím, že to PROBLEM skutečně je. A je jen na lidech, jak tyto připomínky respektují! I.Š.

Osobně jsem byla u toho, kdy jedna mladá „psovodka“ nechala pěkně v klidu svého psa u vrátek jedné paní vykadit. Paní ji potom požádala, aby exkrement uklidila a ona řekla, že to neodklízí nikdo a neudělala to! Docela mi bylo líto, že tak hezká dívka tak ošklivě odpověděla! L.Š.

Společenská rubrika

V nadcházejícím čtvrtletí se budou slavit jedny pětasedmdesátiny, jedny čtyřiaosmdesátiny, jedny osmaosmdesátiny, jedny devětaosmdesátiny, jedny dvaadevadesátiny a jedny čtyřiaadevadesátiny.

Vše nejlepší

Velice budeme přitom myslet na paní Marii Riegerovou, paní Vlastimilu Hanušovou, paní Marii Kuntovou, pana Miroslava Dědku, paní Jirinu Šubrtovou a paní Zdeňku Rosůlkovou.

Hodně zdraví Vám všem – milí oslavenci !

Oznamuji, že dne 6.prosince 2015, zemřela paní MUDr. Eva Slavkovská roz. Langmaierová. Bylo jí necelých 86 let. Celé své dětství a mládí prožila u Bydžovských č.p.50. Všem, kdo jste ji znali a vzpomenete na ni, děkuji! L.Š.

Oznamujeme, že dne 10. února 2016 zemřel pan Vladimír Novotný č.p.146. Pan Novotný byl dlouhé roky starostou obce a nositelem titulu „Zasloužilý hasič“. Bylo mu 82 let.

Pranostiky duben, květen, červen

Duben :

V dubnu –li valný vítr se ozývá

seno i žito pěkně bývá ...

V dubnu se zima a léto o vládu přetahují ...

25.4. – brambory sázej na svatého Marka

bude jich plná jamka...

Květen :

Jsou-li májové hříby červivé – bude suché léto ...

Je-li už máj zahradníkem – není stodol milovníkem ...

Na Urbana pěkný teplý den – bude suchý červenec i srpen ...

Je-li květen chladný – rok nebude hladný ...

Květen vodu nosí – červen louky kosí ...

Červen:

V červnu blýská-li se – hřímá

sedlák spokojeně dřímá...

Červen mokrá a studená –

bývají žně vždycky zkažené ...

Život ve stáří ulehčí příspěvek na péči.

Úraz, infarkt, mozková mrtvice nebo prostě „jen“ stáří dokážou zamíchat se životem lidí. Dosud soběstačný člověk je najednou odkázán na pomoc druhých. Příspěvek na péči je dávka, kterou vyplácí stát lidem, kteří se neobejdou kvůli nepříznivému zdravotnímu stavu bez pomoci jiného člověka. Je jedno, jestli pomoc spočívá v pravidelné donášce nákupu, pomoci s koupáním nebo v celodenní péči. Kolik peněz budete brát závisí na tom, jak moc jste odkázáni na pomoc druhých. O stupni závislosti rozhoduje posudkový lékař. Rozhodnout se může na stupnici I. do IV. stupně. Vyplácení příspěvku je v kompetenci krajských poboček Úřadů práce ČR.

Za péči můžete platit rodinnému příslušníku a profesionálům. Můžete uzavřít písemnou smlouvu třeba se sousedkou nebo kamarádem. Příspěvek na péči by se měl od srpna zvýšit o desetinu. Žádost se podává buď osobně, nebo se zasílá poštou. Pokud vám nebude příspěvek přiznán – odvolajte se! Odvolání zašlete na kontaktní úřad práce. S odvoláním neotálejte, máte na to jen 15 dnů.

Málokdo ví, že pečovatelská služba je zdarma pro účastníky odboje nebo pro osoby, které byly zařazeny v táboře nucených prací nebo v pracovním útvaru.

Řada lidí musí přestat pracovat a začít se starat o nemožící rodinné příslušníky. Stát jim jejich péči započítá jako náhradní dobu důchodového pojištění.

Informujte se na příslušných institucích!

Dle Blesku zpracovala L.Š.

Přestupný rok

Tuto zajímavou a zvláštní situaci máme právě za sebou. K únoru přibyl jeden den – 29. únor. Kdyby se to takto za poslední tisíce let neudělalo, začínalo by jaro v zimě a vánoce by byly na podzim. To – prosím – není ze mne, ale píší o tom různí chytrí lidé a já z toho udělala tento článek.

Je zajímavé, že někdo si z tohoto mimořádného data udělal „šťastný“ den a někdo zcela opačný. Na příklad – v roce 1992, kdy toto datum připadlo na sobotu, se oženilo 990 párů – obvyklý průměr je 60. Kdo se 29. února narodí, má narozeniny jednou za čtyři roky, ale celé ty roky mu čas utíká biologicky stejně, jako nám ostatním. A kdoví jak to bude v budoucnu – někteří vědci – třeba Dick Henry, fyzik z baltimorské univerzity, navrhuje nový kalendář tak, aby každé datum připadalo v každém roce na stejný den v týdnu. Jednou za šest let by se přidal k prosinci sedmidenní „miniměsíc“. Ten by srovnal kalendářní a sluneční rok místo přestupných let a krátkých únorů. Tuto změnu kalendáře navrhuje od roku 2017 – případné zavedení od pondělí 1. ledna 2018.

V této debatě pokračuje novinář Jan Švéd. Říká, že čekat na narozeniny čtyři roky není tak strašné jako to, že on sám své jmeniny už nikdy mít nemůže, protože jeho jméno už z kalendáře dávno vyškrtnli. Protože můj manžel má ten samý problém, vysvětlím o co jde.

Jan byl v kalendáři 16. května na počest Jana Nepomuckého. Dne 24. června svatý Jan Křtitel a 27. prosince svatý Jan Evangelista. V minulém století – v roce 1954 – vymazali Jana Nepomuckého a dali místo něj Přemysla. A pak bylo zameteno s Janem Evangelistou. Na toto datum nastoupilo 9.000 Žanet. Všem Janům je tudíž blahopřáno 24. června a tak toto přání pan Švéd a právě tak můj Honza, odmítají.

Myslím si však, že je jedno, kdy nám lidé gratulují, hlavně, že nám přejí jen to dobré!

L.Š.

Pohled zpátky

Tak už máme zase duben! Velikonoce letos byly brzy a proběhly tradičně v naprosto jarním počasí. Už loni i letos se zdejší ženy pokoušely obnovit významný svátek MDŽ. Ten byl společensky zcela zavržen, protože prý se lidé opíjeli. Ale, vždyť popíjejí i jindy! Byl snad zavržen Silvestr ?? A to se opíjí půlka národa! Svátek MDŽ by se měl slavit! Jen se podívejte kolem sebe – třeba jen u nás ve vsi – dívejte se pozorně na naše ženy a určité vás napadne – vždyť – tato žena je vlastně hrdinka! A jsou i mezi námi! Vídáme tu chodit paní – křehkou, drobnou – která celé roky vodí za ruku svého nevidomého – manžela. Vozí ho v autu i na nákupy, tam ho postaví s nákupním vozíkem u regálu a zboží přináší k němu. Určitě na to taky někdy nemá náladu a raději by to všechno oběhala sama, ale to jí ani nenapadne – trpělivě a s pokorou převzala tento úděl a dělá to s úsměvem! Má můj velký obdiv, protože vím, co to je starat se o slepého člověka!

A jen tak namátkou vám povím další případ! Nedávno jsem se dostala do společnosti mladých lidí. Řešili jakýsi „nesmírně důležitý“ problém, nastala velká diskuze a najednou vedle mne vystartovala divčí postavíčka a taky chtěla prosadit svůj názor! Aby tomu dodala patřičný důraz a měla podporu dospělého, vykřikla: „Mami,“ – a pak nastalo ticho! Ta patnáctiletá dívka se pomalu soukala po stole zpátky na svou židli a pak tiše pronesla: „Teto, promiň!“ Byla jsem vedle ní a nejraději bych ji objala a řekla jí, že její teta si určitě nemyslí, že by se jí měla omlouvat za oslovení „mami“, asi to nebylo poprvé, protože teta to přijala klidně, ani okem nemrkla! Pomáhá té své neterince ještě se svou matkou, dívčinou babičkou, už dlouho i v mnoha jiných věcech a za to si obě ženy zasluhují upřímný obdiv.

A oslavovat by se měla každá žena, která vychovala více než jedno dítě a takových žen tu máme hodně! – I žena, která pracuje pro veřejnost a třeba řídí obec nebo společenskou organizaci, je obdivuhodná! I žena, která porodila téměř pětikilové dítě! To je opravdu úctyhodný výkon! Skláním se před ní až k zemi!

Co jsem vám tím chtěla říci? Slavte opět svátek žen – věřte, že si to zaslouží!

P.S. V souvislosti s MDŽ mě napadá ještě jeden – zcela odlišný – zážitek! Stalo se to někdy v roce 1975 – 1976. Tehdy probíhaly velké mírové aktivity a po světě jezdili různí lidé, zastavovali se v mnoha městech a vozili, tak zvané, mírové zdravotníky. Také k nám na městský úřad byla ohlášena zastávka jedné bojovnice za mír.

Myslím, že byla z Argentiny a už si vůbec nepamatuji její jméno. Bylo to celé svoláno na poslední chvíli před jejím příjezdem do naší obřadní síně a sešlo se tam mnoho významných hostů, aby tuto ženu pozdravili. Tehdejší předseda města – byl to velmi uzavřený vážný pán a ještě než jsem ho do obřadní síně uvedla, mi pravil: „Co jí mám vlastně říci?“ Řekla jsem mu – no, pár frází, ona má tlumočníky, ti z toho něco udělají a navíc, všichni moc spěchají. Dělal, co mohl, ale nějak se do toho zapletl a řekl: Vážená paní, jste velká bojovnice za mír a my Vás obdivujeme, jaká jste é běhna..... a viděl, že to asi není to pravé, chtěl to opravit a tak řekl jste obdivuhodná poběhlice.... a to už jsem mu nacípala do ruky kytku a postrkovala ho k oné návštěvnici. Zatím jsem se zářivě usmívala na její tlumočníky, kteří sledovali celé to dění poněkud vyjeveně a šeptla jsem jim, že pan předseda nemohl najít jenom ten správný výraz. Jeho jsem rychle vyváděla z obřadky a on mi, zcela zmateně říkal:

„Já jsem to nějak spletl, ne?“ No, to si myslím, že to spletl a bylo to zrovna na MDŽ!

L.Š.

Za chvíli máme prázdniny a za další chvíli, krátkou jako tlesnutí rukou, budou pryč. V tomto mezikase si však můžeme připomenout, jak to se školou a docházkou do ní vůbec začalo a jaký to mělo průběh.

Ve středověku patřila k významným nositelům vzdělanosti církve. Ti, kdo hlásali křesťanství byli zároveň prvními učiteli. Podle legend existovala v českých zemích první latinská škola v Budči, údajně se v ní vzdělával i svatý

Václav. Z roku 1068 pochází první doložená zpráva o latinské škole v Praze u svatého Víta. Po celý středověk hrály důležitou roli klášterní školy, některé řady se na školství přímo specializovaly. Kromě škol při kláštorech vznikaly školy katedrální. Ve 13.století se v Čechách objevily první školy městské. V Praze, asi kolem roku 1270. Poté, co vznikla pražská univerzita, se jim začalo říkat školy partikulární. Ale, děvčata se i nadále vzdělávala v kláštorech. V předbřlohorské době už směla docházet do veřejných soukromých škol. Rozlišovaly se chlapecké a dívčí třídy, přičemž do vyšších tříd směli jen chlapci. Potom začaly vznikat školy v dosahu farností. Učitelé se totiž jen učením těžko uživil, většinou museli přijmout práci i jako písaři, nebo něco podobného. Ve městech na tom byli lépe, mohli si dovolit školu vedenou rektorem, který měl k dispozici několik učitelů a pomocníků. Děti se naučily především číst, psát, počítat a náboženství, protože děti musely rodičům pomáhat na polích a tak se učilo ponejvíc v zimě. Organizovaný školský systém však dosud neexistoval. Napravila to až císařovna Marie Terezie. Vydala několik zásadních výnosů týkajících se školství. Dne 6.12.1774 byla zavedena povinná školní docházka pro děti od 6 do 12 let, pro chlapce i dívky bez rozdílu sociálního postavení.

V každém krajském městě byla zřízena škola hlavní, v menších městech či vesnicích byly zřízeny školy obecní. Hlavním školám přibývala výuka latiny, kreslení, měřictví, dějepisu, zeměpisu a hospodářství. V neděli po mši se chodilo na povinnou opakovací hodinu pro děti od 12 do 20 let, pokud neprokázaly, že zameškanou látku zvládly. Zahájení školního roku bylo oficiálně na den svatého Václava, ale většinou se tak stalo až na Dušičky. Ve středu bývalo volno. Na konci července se konaly zkoušky a pak vlastně – neoficiálně – začaly prázdniny. Každý učitel musel mít hudební vzdělání nebo citění. V roce 1869 byla povinná školní docházka prodloužena na 8 let a na chlapeckých školách byl zaveden tělocvik. L.Š.

Škola v Ohnišťanech

Ani v tomto příběhu nebudu nikoho jmenovat příjmením i když se domnívám, že už nikdo z rodiny viníka dnes nežije. Toto se událo asi před 140 léty a to ještě nebyly Ohnišťany – ale Ohnišťany Staré a Ohnišťany Nové. Tento smutný a tragický příběh musíme umístit do Ohnišťan Nových.

V tehdejší číslé popisném 22 žila rodina H. – přízviskem Kantůrkovi. Manžel Josef H., narozený roku 1850, jeho žena Barbora H., rozená Z. někde psaná S., narozená roku 1854, jejich děti, manželův otec František H., narozený 10.8.1816, manželčina matka Barbora Z. neb S., narozená roku 1830.

Manžel Josef H. brzy zemřel a zanechal kromě jiných i syna Františka. V hospodářství zůstala vdova, ale také otec zemřelého. Jako pomocníka k sobě vzala Aloisa K.. Během doby spolu navázali intimní poměr, z kterého vzešel syn Karel Z. nebo S.. To těžce nesl dědeček H., protože chtěl hospodářství zachránit pro vnuka Františka. Odhodlanost vdovy a jejího milence vedla tak daleko, že dědečka ubili motykou a zahrabali ho do hnojiště na dvoře.

To už syn František chodil do školy a tam vyprávěl dětem, že dědečka zabili a co prý bylo všude krve! Děti to pověděly učitel a ten zavolal četníky. Rozhrabali hnůj a dědečka tam – mrtvého – našli.

Byla ustanovena soudní komise a vedlo se velké vyšetřování. Alois K. byl z vraždy usvědčen a odsouzen na mnoho let do vězení. Většina majetku vdovy padla na soudní proces. Alois K. se sem už nikdy nevrátil. Syn František se vyučil zedníkem a asi roku 1908 se oženil do Bašnic.

Hospodářství v dražbě - exekuci - koupil pan Jůza čísló popisné 117 a dal ho svému synovi Václavovi.

Vše potom dostala věnem Václavova dcera Marie a k ní se později přiženil Josef

Bydžovský z Tereziňých Darů. A zde začíná v tomto domě č.p. 122 život rodiny Bydžovských.

Kořeny rodiny H. najdeme také v číslé popisném 36 a i v číslé popisném 63.

Španělský spisovatel de la Serna napsal, že historie je něco, co se možná nikdy nestalo, sepsaná někým, kdo u toho nebyl L.Š.

Od Zvičiny k Loučné Hoře

Když mi někdo chce udělat radost přinese mi k přečtení něco z historie blízkého okolí Ohnišťan. To se povedlo naší milé přítelkyni Stáně vlastivědnou čítankou Pod Zvičinou, kterou občas vydává hořické gymnázium. Každý článek tam napsaný je velice zajímavý, ale největším magnetem pro mne bylo povídání o Loučné Hoře od dnes už legendárního kronikáře Sukorad pana Vladimíra Šťovíčka. Nejvíce mě zaujala úvodní část, kde se píše o Zvičině, ze které je při dobré viditelnosti možné určit Bříšťany, Petrovice, Sukorady nebo i Loučnou Horu. A já si říkám, že tedy musí být k zhlédnutí i Ohnišťany! Nakonec, proč ne, vždyť i my odtud Zvičinu vidíme – ovšem – to je kopec, kdežto Ohnišťany jsou v pořádném dolíku. Ve svém dalším povídání se pan Šťovíček už věnuje pouze Loučné Hoře a tam jenom jejímu dřevěnému kostelíku. I já jsem o něm už před několika roky v našem Zpravodaji psala a materiály k článku jsem čerpala z Adresáře, vydaného roku 1902. Tam jsem se dočetla, že kostelík není původní, ale byl sem přenesen odtud z Podkarpatské Rusi, kde byl rozebrán a zde opět dán dohromady. Pan Šťovíček se o této možnosti také zmiňuje, ale zároveň ji vyvrací a tvrdí, že všechny materiály byl připraven a opracován rukama místních řemeslníků a je to vlastně jeden z mála dřevěných barokních kostelů v Čechách.

V roce 1958 byl odsvěcen, protože pro jeho zchátralost už nemohl být používán. Objektu se po mnoha desítkách let ujal Okrašlovací spolek ze Smidar, který kostel, po velmi těžké oživovací kůře přivedl do dnešní podoby, kdy už je možné prostory společensky využívat. Konají se tam i svatební obřady. Jednoho jsem se i zúčastnila a bylo to prostředí opravdu kouzelné. – Kostel byl vždy zasvěcen svatému Jiří.

Protože si pana Šťovíčka velmi vážím, píši tento článek a uvádím i tuto verzi tohoto malebného objektu. L.Š.

2010 s dlouholetým hráčem a pozdějším předsedou klubu Milošem Náhůnkem (+27.11.2015), který nás loni v listopadu opustil. Všichni, kdo mají něco do činění s naším klubem jistě rádi u rozhovoru zavzpomínají na dobu zakládání oddílu a formování prvních mužstev. (Převzato z webových stránek TJ Ohnišťany)

1. Dlouholetý hráč, kapitán, později funkcionář (prezident klubu) ohnišťanské kopané. Zapoměl jsem na něco? 18 sezón hráč, 20let předseda klubu.

2. Jestli se dobře pamatují, tak patříš k zakladatelům klubu. Povyprávěj nám o tehdejších poměrech a jak se klub rodil. K zakladatelům nepatřím, v té době jsem nebydlel v Ohnišťanech, ale u zrodu byli L.

Hlavatý, Václav Vilgoš, Honza Pastorek, Zdeněk Kubánek - první předseda TJ, u nich by jsi zjistil, jestli ještě někdo další. U budování hřiště a prvních dřevěných kabin jsem už byl. Než se postavily první dřevěné kabiny, převlékali jsme se v přívěsech za traktory, v kterých se v prac. dnech svázeli pracovníci JZD na pole. Voda na mytí se tahala v kbelících ze studně a lila se do dětských vaniček. Dřevěné kabiny se postavily z panelů, které ležely nevyužité v Králíkách a po jejich podvečerním přemístění do Ohnišťan je nikdo nepostrádal. Se stavbou nám pomohl Vlastimil Šperk. Pivo bylo teplé, chladilo se čpavkem a pytlí politými vodou, nebylo pokaždé, občas byly i párky z udirny. Trocha trávy a jitrocele co rostla na hřišti se občas posekala cepákem nebo kosami. Jeden míč byl na mistráky, dva tři odřené na trénování. Dresy byly obyčejná trika, na které některá ochotná manželka našila čísla.

3. Vrátime se časem ještě dál - co tvoje začátky s fotbalovým míčem? Kde jsi začínal, kdy a za koho? S fotbalem jsem začínal v Chomuticích společně s L. Kánským, M. Kubánkem a V. Albrechtem. Do dorostu jsme šli všichni do Skrivan, které v té době hrály krajskou soutěž. Všichni jsme byli v zákl. sestavě, já celou dobu hrál pravou obranu.

4. Vedl jsi si nějaké osobní statistiky s kterými bys nás mohl seznámit? Statistiky jsem si žádné nevedl.

5. Tak nám ještě řekni pár okamžiků z fotbalové kariéry, které považuješ ze svého pohledu za úspěchy. Za největší úspěch považuji počet sezón a zápasů odehraných za TJ Ohnišťany a to, že jsem byl spolehlivým členem kádru.

6. Když jsme u pozitivních stránek fotbalu. Podívejme se i na druhou stranu - co nejhoršího tě u fotbalu potkalo? To nejhorší co mně u fotbalu potkalo je asi to, že se zklameš v lidech, které dlouhá léta považuješ za své přátele. Ale tak to chodí i v životě. Není to nic zvláštního.

7. Na stránkách probíhá seriál o historii klubu podle P. Šperka. A v jeho referátech jsem se dočetl o červené kartě (v tomto případě za protesty). Znáš tě jako klidného člověka. Kolik červených karet jsi obdržel za kariéru? Za svoji kariéru jsem dostal 1 x červenou kartu při zápasu v Kobylicích, za urážku rozhodčího 6 týdnů nepodmíněně. A taky jsem šest zápasů nehrál. Moje nejdelší přestávka.

8. Jak jsi zvládal roli kapitána? Abych byl upřímný na roli kapitána si moc nevzpomínám, takže v tom problémy nebyly.

9. Kterého spoluhráče ze své bohaté kariéry považuješ za nejlepšího fotbalistu? A kdo byl v té době nejdražší akvizicí klubu?

Já za jednoznačně nejlepšího a nejplatnějšího ohnišťanského hráče považuji Pavla Šoltysa. Žádné velké přestupy v té době jsme neměli. Nejlepším hráčem, který k nám přišel z jiného klubu, byl Zdeněk Bek, ale asi nejdražší byly návraty našich odchovanců po odchodu do jiných klubů v mládežnickém věku.

10. A který se ti líbí nejvíc z dnešního kádrů? Pavel Šoltys

11. Jsme u těch nejlepších - kdo je podle tvého názoru nejlepší fotbalista všech dob?

Maradona, on vyhrál titul mistrů světa pro Argentinu.

12. Sport a fotbal zvlášť odčerpá hodně volného času. Dařilo se ti to skloubit s osobním životem? Fotbalu jsem dával téměř všechnen volný čas a nebyla žádná jiná akce pro kterou bych vynechal mistr. zápas. Co se týká osobního života, já si myslím, že můj osobní život negativně neovlivňoval. Naopak, přinesl mi spoustu radosti.

13. Donedávna jsi nastupoval za starou gardu (i když na posledním turnaji jsme tě neviděli), takže tě fotbal pořád baví? V roce 2007 jsem si na motorce přetrhl achilovku, od té doby jsem nehrál, chuť by byla pořád, ale roky nezastavíš.

14. Máš svých 15 minut slávy spojených s fotbalem (mohli jsme někde v médiích vidět tvoji fotku nebo článek či reportáž o tobě)? Ne

15. K fotbalu patří i zranění. Jak si na tom ty? Nějaké vážnější, nebo se ti vyhýbala? 2 x výron v kotníku, jeden otřes mozku

16. Při pohledu zpět - udělal bys něco v kariéře jinak? Čas nejde vracet a nemá cenu se tím zabývat, nelituju toho co jsem ve fotbale dělal.

17. Nedá mě se nezeptat na rozorané hřiště, asi největší kauzu ohnišťanské kopané. Jak to vidíš dnes a jak jsi to viděl tenkrát? Když mně tenkrát v prosinci volali do práce, že nám ořou hřiště, byl to šok, protože jsme s Dědkovými jednali a byli jsme domluveni, že nám dají čas na vybudování nového. Dneska se na to dívám tak, že to všechno urychlili a zajistili nám všude podporu.

18. Porovnej pro nás tehdejší a dnešní ohnišťanské fanoušky. Změnili se časem, nebo jsou pořád stejní?

Křiklouni byli vždy, dnes jsou sprostší a hrubší a já pro ně moc pochopení nemám. Na fotbale mi to vadí.

19. Co trenérské žezlo, držel jsi ho někdy v ruce? Krátký čas jsem trénoval, ale to bylo z nouze a nedělal jsem to rád.

20. A nějaký trenér pod kterým se ti hrálo opravdu dobře a líbila se ti jeho práce? V ohnišťanském fotbale byl nejlepší trenér L. Hlavatý, jeho největší přínos byl v tom, že vychoval první generaci žáků a udělal z nich fotbalisty, kteří tvořili páteř ohn. mužů na dlouhé roky. Vyrostla velice silná generace, kvalitní po fotbalové stránce a přál bych ohn. fotbalu, aby je někdo předčil. Dva rody Šoltysů, Kmínkové, Hlavatí, Vrba. Známe je od doby, kdy jim padali velké trenky a někteří hrají dodnes. Samozřejmě se mně dobře spolupracovalo i s Ladislavem Šoltysem starším. Ale když mám tu možnost, musím ocenit dlouholetou práci Milana Vlasatého a to, že jsem před lety podlehl tlaku a trval na jeho výměně považuji za chybu.

21. Zápas proti kterému týmu jsi nejvíce prožíval? Prasek, Myštěves, Červeněves, Skrivan

22. Dostavila se chvíle kdy sis řekl: "Dost, končím, tohle nemám zapotřebí!"? A za jak dlouho tě to přešlo, pokud se to stalo?

Mnohokrát jsem hrál i se zraněním, když to šlo a bylo nás málo, a když pak jeden domácí fanoušek na mě při domácím zápasu zavolal: "Důchodče, co tam ještě lezeš", to byla ta chvíle, na kterou nezapomenu. Potom jsem už nastoupil jenom párkrát venku a skončil jsem.

23. Letos se podařil Ohnišťanům postup o třídu výš. Jak se jim bude dařit? Je šance na udržení?

Věřím, že nespadnou a přeju jim to, když jsme postoupili za nás, byli ti nejmladší, které jsem jmenoval výše oporami. Zdá se mi, že jsou stále nepostradatelní.

24. Tehdy se v letní přestávce s týmem v rámci přípravy objížděli turnaje. Tužila se na nich parta a pomáhalo to týmu? Dnes tato varianta přípravy není moc populární. Jezdili jste na turnaj do Lužan a také na společnou dovolenou na Slapy, dobrá parta je základ.

Miloš Náhůnek s Karlem Jarolím (tehdy trenérem SLAVIE) a Bohoušem Píšou

25.Čí skalp v kariéře považuješ v kariéře za svoje největší vítězství na hřišti? Na to nemám odpověď.

26.Co nám řekneš k letošnímu MS v Jihoafrické republice.Líbily se ti zápasy?Sledoval jsi vůbec? Zápasy jsem dle možností sledoval a viděl jsem i dobré výkony. Bez dodržování taktiky dnes na takovémto turnaji vyhrát nejde.

27.A co říkáš na současný populární systém zónového bránění?

Na vynikající přihrávku a pohyb hráče bez míče není obrana.

28.Nosíš brýle a nosil jsi je už tenkrát jestli se nepletu.Jak jsi to řešil ve spojení s hrou?

Hrál jsem vždy bez brýlí.

29.Jakému sportu by ses věnoval,kdyby to nebyl fotbal?

Těžká otázka, kromě stolního tenisu, který jsem hrál asi tři roky za Ostroměř, jsem nic nedělal, obdivoval jsem běžce.

30.Neplánuješ návrat v nějaké funkci k ohnišťanské kopané?

V současné době se naplno věnuji automotoveteránskému hnutí a to tak, jako dříve fotbalu.

31.Troufnul by sis na současný tým se svojí tehdejší partou?

Tým z doby, kdy jsme hráli o postup do okresního přeboru byl lepší než ten dnešní. Ale to si myslím třeba jenom já.

32.V poslední době tě na fotbale vidáme čím dál méně.Je to tím,že máš jiného koníčka,málo času z pracovního vytížení,nebo jsi na náš klub zanevřel z jiného důvodu?

Na klub jsem určitě nezanevřel, ale ve všech společenstvích dochází k výměnám generací a najednou Tvoje názory jsou už pro mladé překážkou. Poslední věc, bez které jsem nemohl odejít, bylo najít za sebe nástupce a to se podařilo. Jirka Kmínek je zase na nějakou dobu zárukou, že se kopaná v Ohnišťanech bude rozvíjet.

33.Na závěr malá anketa:

-oblíbené jídlo,pití,film,kniha,hudba,fotbalový tým,hráč,domácí mazlíček,životní motto

Vepřové výpečky, já snad mám pořád nejradši vodu se šťávou, Prázdniny v Římě, v mládí jsem četl pořád, dnes knihy vůbec nečtu, takže nějakou z mládí, třeba Lesk a bída kurtizán od A. Dumase, The Doors, Dukla Praha, fena Bessy, "Nikdy nebylo tak špatně, aby nemohlo být hůř."

34.Popřeješ něco oddílu do dalších fotbalových let?

Oddíl popřeju to nejdůležitější, co nejvíce schopných funkcionářů a mladou generaci se zájmem o kopanou.

Děkujeme za obsáhlý rozhovor, který je plný opravdu zajímavých názorů.

A taky bych ti chtěl popřát za redakci hodně zábavy a úspěchů jak v tvém novém koníčku,tak hlavně v osobním životě.Samozřejmě včetně pevného zdraví, které je asi nejdůležitější součástí života.

Ptal se Ladislav Šoltys

TJ OHNIŠŤANY

Po zimním odpočinku začal tým mužů sezonu přípravou v hale. O víkendech se občas sešel na umělé trávě ve Smidarech. Tam jsem si také zahrál fotbalík proti týmu Lužce, za který však nastoupili i hráči z Červeněvse a Myštěvse. Nyní již probíhají tréninky na vlastním hřišti v Ohnišťanech.

Na první přípravný zápas jsme vyrazili do Žlunic. Tam nás čekal velice nerovný terén a hra byla mdlá od obou týmů. Po vedení 3:1 jsme se soustředili spíše na útok, a tak se domácím podařilo vyrovnat. Následovat měl zápas proti Skřivanům, ten však znemožnilo nezpůsobilé hřiště. Plánované utkání s týmem Poděbrady B, bylo zrušeno, z důvodu malého počtu našich hráčů. Další přípravný zápas bude s mužstvem Kocbeře a poté již 26. března první mistrovské utkání na domácím hřišti s týmem Hoříněvse.

Žáci začali přípravu také v hale, a jelikož začínají hrát až 16.4., na přátelská utkání mají ještě čas. V jarní části sezony bude pokračovat spolupráce s týmem Myštěvse, kdy za starší žáky budou nastupovat hráči z Myštěvse a hrát se bude v Ohnišťanech, a naopak, za mladší žáky a za přípravku budou ohnišťanští jezdit do Myštěvse.

V lednu proběhla výroční schůze, na které se, mimo jiné, řešilo i to, že se dočkáte klubových barev i nového znaku.

Náš spolek se musel podle nových stanov přejmenovat, stát se zapsaným spolkem. Nový název je tedy TJ OHNIŠŤANY z.s.

Dvacátého třetího ledna jsme pořádali sportovní ples, kterého se zúčastnilo přes sto lidí. V malé pořádali letos neuvěřitelných 270 cen a ve velké přes dvacet krásných výher. Zábava byla výborná a ples vyšel tak, jak měl. Doufáme, že jste si ples užili a pokud jste to nestihli, tak že přijdete příští rok. Děkujeme za vaši přízeň a doufáme, že nám i nadále budete fandit při níže uvedených utkáních.

Adam Jiříček

Rozpis mužů na jarní část sezony

16. kolo: so 26. 03. 2016 od 15:00	Ohnišťany – Hoříněves
17. kolo: so 02. 04. 2016 od 16:00	Cerekvice – Ohnišťany
18. kolo: so 09. 04. 2016 od 16:30	Ohnišťany – Kosičky B
19. kolo: so 16. 04. 2016 od 17:00	Boharyně – Ohnišťany
20. kolo: so 23. 04. 2016 od 17:00	Ohnišťany – Prasek
21. kolo: so 30. 04. 2016 od 17:00	Ohnišťany – Roudnice B
22. kolo: so 07. 05. 2016 od 17:00	Lokomotiva HK B – Ohnišťany
23. kolo: so 14. 05. 2016 od 17:00	Ohnišťany – Nový Hradec B
24. kolo: so 21. 05. 2016 od 17:00	Nedeliště – Ohnišťany
25. kolo: so 28. 05. 2016 od 17:00	Ohnišťany – Starý Bydžov
26. kolo: so 04. 06. 2016 od 17:00	Syrovátka – Ohnišťany
15. kolo: so 11. 06. 2016 od 17:00	Nové Město – Ohnišťany

Rozpis žáků:

11. kolo: so 16.04. 2016 od 14:30	Cerekvice/Dohalice - Ohnišťany/Myštěves
12. kolo: so 23.04. 2016 od 15:00	Ohnišťany/Myštěves - Velká Jesenice
13. kolo: so 30.04. 2016 od 15:00	Ohnišťany/Myštěves - SK Bystřian Kunč.
14. kolo: so 07.05. 2016	VOLNO!!!
15. kolo: so 14.05. 2016 od 15:00	Ohnišťany/Myštěves - Třebeš B
16. kolo: ne 22.05. 2016 od 14:30	Kobylce - Ohnišťany/Myštěves
17. kolo: so 28.05. 2016 od 15:00	Ohnišťany/Myštěves – Nepolisy
18. kolo: ne 05.06. 2016 od 14:30	Rasošky- Ohnišťany/Myštěves
10. kolo: so 11.06. 2016 od 10:00	Ohnišťany/Myštěves - Lovčice

HASIČI

Jak to tak bývá, neštěstí si nevybírá a tak došlo i na Ohnišťany. V pátek, 26.2.2016 ve 23:31 hodin se rozkokrhal červený kohout uvnitř jedné ze skladovacích hal bývalého zemědělského družstva. Jednalo se o zděný objekt se dvěma vjezdy a eternitovou střechou, ve kterém bylo uskladněno okolo dvou tisíc kubiků slámy. V době, kdy jsme dorazili na místo, se zde již nacházelo několik cisteren okolních profesionálních i dobrovolných jednotek a oheň již mlsně olizoval střešní konstrukci. Ty hasily čelo požáru a ochlazovali zdi a okolí, zejména nejbližší prostor větracích otvorů v dolní části zadní a přední zdi a také hromadu pneumatik naházenou na jedné z bočních stěn.

Protože na místě již nebylo třeba dalších útočných ani obranných proudů, naše jednotka doplnila vodou jednu ze zasahujících cisteren a odjela zřítit stanoviště na doplňování vody. K tomuto účelu velmi dobře posloužil hydrant u požární zbrojnice, ze kterého bylo vyčerpáno celkem téměř padesát kubických metrů vody. Kvůli zimě a dlouho trvajícímu zásahu bylo také rozhodnuto o zřízení občerstvovací stanice. Zázemí tvořila garáž u příjezdu do areálu bývalého družstva. Zde starostka Eva Jiříčková a hasička Hana Novotná ve spolupráci s hospodským Pavlem Syříštěm vařili kávu, čaj a polévku pro zmrzlé účastníky celé akce.

Mezitím na místo dorazil také zástupce majitele slámy a společně bylo rozhodnuto o tom, že se objekt nechá vyhořet, neboť pokusy o záchranu by byly nákladnější, než hodnota uchráněné slámy. Během rána tedy prostor opustily všechny dobrovolné jednotky, povolána výšková technika a jako poslední také profesionální jednotka z Nového Bydžova. Celý požár byl předán do rukou místní jednotky, která až do nedělního rána zůstala na místě s technikou a oheň hlídala. V neděli ráno došlo k dotankování pohonných hmot a požářiště bylo dále hlídáno až do pondělního večera formou hlídek.

Celý zásah byl oficiálně ukončen až ve středu, kdy již na místě zůstal pouze horký popel. Vyšetřovatel hasičů společně s policií hořeníště prohlédli, hledali známky cizího zavinění. Bohužel, dodnes neznám výsledek vyšetřování, nicméně je více než jasné, že na místo někdo chodil – všude v nejbližším okolí byly nalezeny airsoftové kuličky, rozstřílené plechovky a další stopy po činnosti, která na taková místa nepatří. Protože vím, že několikrát byly z místa vyhazovány hrající si děti, rád bych touto cestou apeloval na rodiče, aby svým ratolestem velmi důrazně zakázali hrát si v podobných prostorách. Jistě si nikdo z nás nepřeje, aby se siréna rozezněla znovu.

Na samotný závěr bych chtěl poděkovat všem, kteří se podíleli jak na zásahu, tak na dohlídávání. Vzhledem k tomu, že současně probíhal také hasičský ples, zaslouží si jistě velké uznání. Mgr.David Snopko

Dětský maškarní

Dne 20.2.2016 upořádal SDH Ohnišťany s pomocí D-klubu Maškarní bál pro děti. Chvilíčku jsme si připadali, že jsem v nějaké pohádce, jelikož se kolem proháněly samé pohádkové postavy. Pro děti byly připraveny různé soutěže,

také zakoupení balónků a různých drobných hraček. Pro maminky bylo připraveno překvapení od společnosti Avon. Po vyplnění ankety, obdržely katalog a mohly zatočit kolem, kde dostaly malý dárek. Dále děvčata od Avonu vybrala nejhezčí masky, které byly odměněny. Ani na maminky děvčata nezapomněla a dle vyplněných anketních lístků, vylosovala výherkyně z řad maminek, které obdržely dárkové taštičky. Všichni si mohli zatančit a ukázat své taneční nadání, což se také poved-

lo. Balónky měly úspěch také u dospělých. Ti ihned přišli na to, že v baloncích je obsaženo helium. Od té chvíle se odevšad ozývali samí Chipmankové a pohádkové odpoledne tímto bylo dovršeno ☺.

Lenka Čápková

Mateřská škola

Letošní zima opět nebyla taková, jakou bychom si přáli – hlavně z pohledu dětí. Přesto se nám povedlo alespoň „ochutnat“ zimní radovánky a využít kopec za mateřskou školou k sáňkování, bobování i jízdě na „lopatách“. Vždyť mnohé z našich dětí si sněhovou nadílku užívaly, vzhledem ke svému věku, poprvé!!! „Děkujeme , paní Zimo.“

Neodmyslitelně k tomuto období patří i „Maškarní bál“, na který jsme si nejprve naši školku společně s dětmi pěkně vyzdobily. Rodiče opět přichystali krásné masky podle přání svých ratolestí a tak nic nebránilo tomu, abychom si jedno únorové odpoledne a podvečer pořádně užili. Všem to moc slušelo, chutnalo i připravené pohoštění, na kterém se podílel celý kolektiv zaměstnanců, včetně naší nové paní kuchářky Václavy Brezinové z Nového Bydžova. Ta přidala ještě dvě ceny „k nakousnutí“ do naší již tak bohaté tomboly.

Nyní se již všichni společně těšíme na příchod jara se vším, co k němu patří a čtenářům přejeme hodně sluníčka nejen na obloze!

Jana Štanclová

Staročeské máje, Kácení májů, Staročeské dožínky, Staročeská svatba, to jsou akce konané před 45 – 50 lety v Ohnišťanech. Poznáte se, nebo své příbuzné, známé?

valy, ale milují svoji vlast, mládeži to přineslo potřebné finance. Později se koně zrušili a nebylo co zapřahat.

Pokud má někdo o těchto akcích co zapřahat, nebo podrobnějších, necht' mi je sdělit, nebo pošle na mail, rád je doplním. První část fotek je ze Staročeských májů, ty se konaly v roce

Před 50 lety žily Ohnišťany čilým kulturním životem. Hlavním organizátorkou těchto akcí byla paní Božena Šimonová s manželem Vlastou Šimonem.

Z doslechu jsem se dozvěděl, že při zajišťování těchto akcí pomáhalo mnoho dalších, Jako František Hyršl s kapelou, pan Grejcar, pan Šubrt, pan Syříště, pan Ruda Šperk, tehdejší JZD zapůjčilo koně a nevím, kdo ještě další. Muselo jich být určitě daleko víc.

Jak píše paní Šimonová u jedné z fotek. **Tyto akce mě nervově vyčerpá-**

1966. Další jsou ze Staročeských dožíněk a ze Staročeského kácení máje. Kácení máje se mělo konat 23. 5. 1970. Termín konání dožíněk mně není znám. 13. 6. 1971 se zde konala Staročeská svatba.

Jan Bucek

Oznámení obecního úřadu

Poplatek za svoz komunálního odpadu a poplatek ze psů na rok 2016 bude vybírán dne:

20. dubna 2016

od 8,00 do 11,00 hodin a od 16,00 do 18,00 hodin

Dle vyhlášky číslo 1/2012 je stanovena výše ročního poplatku za svoz komunálního odpadu **500,- Kč/osobu.**

Dle vyhlášky číslo 2/2012 je stanoven poplatek **50,- Kč** za jednoho psa a za každého dalšího 100,- Kč.

Poplatek je možné také uhradit každou středu v úředních hodinách od 18,00 do 21,00 hodin.

Dále je možné poplatek uhradit převodem na účet obce

Sběr nebezpečných složek komunálního odpadu se bude konat v neděli

17. dubna od 9:55 do 10:05 u autobusové zastávky.

Odpadové hospodářství

Začátek nového roku je na obecním úřadě ve znamení sestavování a rozšíření různých výkazů, hlášení a statistických dotazníků. Nejvíce těchto hlášení se týká právě odpadového hospodářství. Myslím si, že právě tyto informace jsou důležité pro nás občany, kterých se to přímo dotýká. Naše obec má uzavřeny řádné smlouvy na likvidaci odpadů s těmito konkrétními firmami: **Severočeské komunální služby Jablonec nad Nisou** tato firma zajišťuje svoz směsného komunálního odpadu, odvoz tříděného odpadu – sklo, papír a plast a 2x ročně sběr nebezpečného odpadu. Další společností je **PERNT- ORO Chlumec nad Cidlinou**, která vyváží papír, plast, barevné a bílé sklo. Od 1. dubna 2015 je obec povinna zajistit pro své občany likvidaci bioodpadu rostlinného původu, proto obec podepsala novou smlouvu se společností **OK ZAHRADY Nový Bydžov**. Firma **A.S.A. Lodín** zprostředkovává dle požadavku obce likvidaci velkoobjemného odpadu. Jako poslední ve výčtu je společnost **TextilEco Praha**, která má v naší obci umístěn kontejner na sběr oděvů. Tento sběr je jako jediný pro obec bezplatný.

Nyní rekapitulace množství odpadu za rok 2015

Papír a lepenkové obaly	1,375 tun
Plastové obaly	2,856 tun
Kovové obaly	0,021 tun
Skeněné obaly	3,038 tun
Biologický odpad	24,000 tun
Nebezpečný odpad celkem	0,383 tun
Směsný kom.odpad	64,318 tun
Sběr oděvů	1,672 tun

Celkem za rok 2015 byla smluvním firmám za likvidaci všech druhů odpadů zaplacená částka **383.575,00 Kč.**

Pouze pro porovnání - za sběr směsného komunálního odpadu byla obci fakturována a následně svozové firmě zaplacená částka 284.600,00 Kč. Od obyvatel v roce 2015 bylo na poplatcích za sběr a svoz odpadu dle platné vyhlášky vybráno 151.000,00 Kč. Zde je tedy patrné, jakou měrou je odpadové hospodářství pro občany dotováno z obecního rozpočtu. Košvancová Jana

Jaké to bylo ?

Dne 7.března odpoledne se sešlo v Obecní hospodě 21 ohnišťanských dam. Byla to docela velká sešlost! - Při zahájení předala paní Syřišťová blahopřání a květiny

Oslavenkyně paní Jůzová

paní Mařence Jůzové, která takto zahájila oslavu svých 90. narozenin. A potom následovala slavnostní večere u hezky prostřených stolů, na kterých bylo z ubrousků složené srdce a sada zdobených perníčků. Hostina nebrala konce - následoval moučník a pohár. Když jsem odcházela domů, vše dovršil ještě pozdrav pana hostinského: a děkujeme vám za návštěvu!A já děkuji za pozvání L.Š.

Několik okamžiků ze zdařilé oslavy narozenin a MDŽ nafotila Lenka Čápková

Rádi zveřejníme jakékoliv příspěvky od Vás, občanů Ohnišťan. L. Štraufová, J. Bucek

Uzávěrka Zpravodaje č. 27 je 15. června 2016

Vydává Obecní úřad Ohnišťany. Zpracovali a vyfotografovali Štraufová L., Bucek Jan